

Τὴν δέ- ε- ε- η- η-σιν ἐκ-χε-ώ πρὸς Κύ-ρι-ον,

καί αυ-τώ α-παγ-γε-λώ-ω μου τὰς θλί-ψεις,

ὅ-τι κα-κὼν η ψυ-χή μου ε-πλη-ή-σθη,

καί η ζω-ή μου τῷ Ἄ-δῃ προ-σῆγ-γι-σε,

καί δέ-ομαι ὡς Ἰ-ω-νάς, Ἐκ φθο-ράς, ὁ Θε-ός με α-νά-γα-γε.
μπ 3/94

Υ-πε-ρα-γί-α Θε-ο-τό-κε, σώ-σον η-μάς.

Θα-νά-α-α-του καί τῆς φθο-ράς ὡς ἐ-σω-σεν,

ε-αυ-τόν ἐκ-δὲ-δω-κώ-ως τῷ θα-νά-τῳ,

τὴν τὴ φθο-ρά καί θα-νά-τῳ μου φύ-σιν,

κα-τα-σχε-θεί-σαν, Παρ-θέ-νε, δυ-σώ-πη-σον,

τόν Κύ-ρι-όν σου καί Υι-όν, τῆς ἐχ-θρῶν κα-κουρ-γί-ας με

ρύ-σα-σθαι.

Υ- πε- ρα- γί- α Θε- ο- τό- κε, σώ-σον η-μάς.

Προ-στά- α- α- τι-ιν σε τής ζω- ής ε- πί- στα-μαι,

καί φρου-ράν α-σφα-λε-στά-α-την, Παρ- θέ- νε,

τών πει- ρα-σμών δι- α- λύ- ου-σαν όχ-λον,

καί ε- πη- ρεί- ας δαι-μό-νων ε-λαύ-νου-σαν, καί δέ- ο- μαι

δι-α-παν-τός, εκ φθο-ράς τών πα-θών μου ρυ-σθή-ναί με.

Δό-ξα Πα-τρί και Υι- ώ και Α- γί- ω Πνεύ-μα-τι,

Ως τεί- ει- ει- χος κα-τα- φυ- γής κε- κτή-με-θα,

καί ψυ-χών σε παν-τε-λή-η σω-τη- ρί- αν,

καί πλα-τυ-σμόν εν ταίς θλί-ψε-σι, Κό-ρη,

καί τώ φω- τί σου α- εί α-γαλ-λό-με-θα. Ω Δέ-σποι-να,

καί νύν η-μάς, τών πα-θών καί κιν-δύ- νων δι- ά-σω-σον.

Και νυν και α- εί και εις τούς αι- ώ- νας των αι- ώ- νων Α-μήν

Εν κλί- ι- ι- νη-η νύν α-σθε-νών κα-τά-κει-μαι,

καί ουκ έ-στιν ί- ι- ι- α- σις τή σαρ- κί μου,

αλλ' η Θε- όν καί Σω- τή-ρα τού κό-σμου,

καί τόν λυ- τή-ρα τών νό-σων κυ- ή-σα-σα, σού δέ- ο- μαι

τής α-γα-θής, εκ φθο-ράς νο-ση-μά-των α-νά-στη-σον.

Γ
δ

Δι- ά- α-σω-σον, α- πό κιν- δύ-νων, τούς δού-λους σου,

Θε-ο-τό- ο-κε, ό- τι πάν-τες με-τά Θε-όν εις σέ κα-τα-φεύ-γο-μεν,

ώς άρ-ρη-κτον τεί-χος και προ- στα-σί- αν.

Γ
δ

Ά- α-αχ-ραν-τε, η δι- ά λό-γου τόν Λό- γον

α-νερ-μη-νεύ-τως, επ' ε- σχά-των τών η- με-ρών τε-κού-σα,

δυ-σώ-πη-σον, ως έ- χου-σα μη-τρι-κήν

παρ-ρη- σί- ι- α-α-α- αν.